

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 14 grudnia 2016 r.

**w sprawie uregulowania zasad przyznawania dodatków funkcyjnych
dla powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców**

Rada Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej stanowczo protestuje wobec nowych propozycji wynagradzania powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców. Poniżej przedstawiono precyzyjne podstawy, które świadczą o próbie podjęcia bezprawnych rozwiązań.

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 23 września 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. poz. 1605), dokonano na mocy art. 13 tejże ustawy przekształcenia stosunku pracy osób zatrudnionych na stanowisku powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy z umowy o pracę na powołanie (w rozumieniu Kodeksu Pracy). Jednocześnie przedmiotowa nowelizacja włączyła w/w stanowiska do grupy wyższych stanowisk w służbie cywilnej. Zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy o służbie cywilnej wynagrodzenie osoby zajmującej wyższe stanowisko w służbie cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dotatku funkcyjnego oraz dodatku za wieloletnią pracę.

Wprowadzając w/w nowelizację nie zapewniono w budżecie państwa środków na sfinansowanie prawem przewidzianego dodatku, o którym mowa wyżej, zrzucając jego pokrycie z funduszy jednostek szczebla powiatowego.

Powiatowe inspektoraty weterynarii borykają się z niespotykanymi do tej pory kłopotami finansowymi. Brak środków finansowych na ich funkcjonowanie i realizację powierzonych przez państwo zadań nie wynika z nieracjonalnego gospodarowania, ale z błędnych założeń finansowych, którymi nakazano się kierować powiatowym lekarzom weterynarii – warto jedynie wspomnieć braki na wynagrodzenia dla lekarzy urzędowych, w związku z wzrostem ubojów zwierząt na rzeźniach, czy braki środków dla wystawiających świadectwa zdrowia, w związku z ich wprowadzeniem 4 listopada br., jak i ciągłym obniżaniem środków na bieżące funkcjonowanie inspektoratów.

Inspektoraty powiatowe nie posiadają środków finansowych na rzeczony dodatek, gdyż pokrycie odbyłoby się kosztem uposażenia wszystkich pracowników, co pogłębić może i tak znaczną frustrację w tym zakresie, ponieważ poziom ich wynagrodzenia na przestrzeni ostatnich lat jest niezmiennie nieadekwatny do nałożonych zadań i czynności (w tym nowo nałożonych, takich jak nadzór nad handlem detalicznym rolników).

Proponuje się obniżenie wynagrodzenia zasadniczego powiatowego lekarza i jego zastępcy do wysokości nałożonego dodatku funkcyjnego. Zmniejsza to podstawę wyliczenia wysługi lat (obniżenie płacy u pracownika ze stażem mniejszym niż 20 lat, a co za tym idzie

i emerytury), taki wariant daje podstawę do twierdzenia, iż pogarszają się warunki pracy i płacy dla tej grupy pracowników oraz zostają zachwiane podstawowe zasady prawa pracy, takie jak zasada równości praw pracowniczych oraz prawo do poszanowania godności i innych dóbr osobistych pracownika.

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż kierownicy jednostek i ich zastępcy w przypadku odwołania tracą status pracownika służby cywilnej i kończy się ich stosunek pracy w tej służbie. Pociąga to za sobą brak możliwości przejścia na inne stanowisko w jej obrębie oraz utratę uprawnień członka korpusu *służby cywilnej* (odprawy, nagrody). Taki stan rzeczy budzi obawy i niepokój samych zainteresowanych i może przyczynić się do odejścia ze struktur administracyjnych wykwalifikowanych pracowników zaszeregowanych do wyższych stanowisk w służbie cywilnej.

Jednoznaczne rozstrzygnięcie w sprawie zajął Szef Służby Cywilnej, który w zarządzeniu Nr 3 z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie standardów zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, zwraca uwagę wprost, że wynagrodzenie zasadnicze członka korpusu służby cywilnej nie może być zmniejszane w związku z otrzymywaniem dodatków (część IV. Motywowanie, pkt 2).

Obowiązujące przepisy ustawy o służbie cywilnej oraz przepisy innych ustaw, bądź aktów wykonawczych, przyznające niektórym członkom korpusu służby cywilnej różnego rodzaju dodatki z tytułu posiadanego przez nich statusu lub wykonywanych czynności wskazują, iż dodatki te stanowią odrębne składniki wynagrodzenia przysługującego członkom korpusu służby cywilnej z tytułu zajmowanego stanowiska pracy, niezależnie od ustalonego wynagrodzenia zasadniczego. Uprawnienie do ww. dodatków wynika z faktu uzyskania np. odpowiedniego statusu (w przypadku dodatku służby cywilnej – uzyskania mianowania, będącego potwierdzeniem wiedzy i umiejętności niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej) lub wykonywania dodatkowych zadań o szczególnym charakterze (np. dodatki inspekcyjno-kontrolne).

W opinii Departamentu Służby Cywilnej, w przypadku, gdy na danym stanowisku nie nastąpiła zmiana rodzaju ani ilości pracy, a także wymagań określonych w opisie stanowiska pracy, przyznanie dodatków przysługujących członkom korpusu służby cywilnej nie może skutkować obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego. Praktykowanie takich działań pozostaje w sprzeczności z celem ustanowienia dodatków za wykonywanie dodatkowych zadań oraz posiadanie dodatkowych kwalifikacji i kompetencji. Może także stanowić naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu i niedyskryminacji określonych w art. 183c Kodeksu pracy.

W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów dnia 29 stycznia 2016 r. (Dz. U. 2016.125 z dnia 2016.02.01) w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilne – Załącznik I tabela IV – brak w wykazie PLW i zastępcy – to też do czasu opublikowania rozporządzenia wykonawczego nie powinno dojść do zmiany uposażenia, gdyż brak podstawy prawnej do jego wyliczenia.

Dodatkowo, obniżenie wynagrodzenia zasadniczego bez wyraźnych przyczyn, jak określone w art. 108 KP – nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisów przeciwpożarowych, opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub spożywanie alkoholu, przyjmuje charakter kary pieniężnej dla pracownika.

W przypadku Powiatowego Lekarza Weterynarii i zastępcy pełniących funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych, o których mowa w art. 24 pkt 2-5 oraz w art. 34 pkt 2-5 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, zgodnie z art. 22, ust. 3: „Pracodawca nie może wypowiedzieć lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, warunków pracy i płacy na jego niekorzyść, chyba że zachodzą przyczyny określone w art. 43 Kodeksu pracy.”

Reasumując – projektowane rozwiązanie dotyczące dodatków dla powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców są działaniem niezgodnym z powszechnie obowiązującym na obszarze Polski prawem. W związku z tym oczekujemy zdecydowanych kroków w omawianej sprawie oraz jasnego i rzetelnego uregulowania zasad przyznawania tych dodatków wraz z zapewnieniem na nie właściwych środków finansowych.

SEKRETARZ
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Danuta Pawicka-Stefanko

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz